

Téma týdne

Vlevo v bok, rozchod!

Záchrana života a boj na táboře Dětské univerzity českobudějovické zdravotně sociální fakulty. Děti si vyzkoušely, jaké je to být záchranářem na misi.

RADKA DOLEŽALOVÁ

Člověk se prý nejlépe učí, když je překvapován. Děti z příměstského tábora Dětské univerzity Zdravotně sociální fakulty Jihočeské univerzity měly minulý týden překvapení velké. Když skončil třetí den příměstského tábora a měly jít

domů, oznámili jim jejich instruktoři, že domů se nejde. A zamířili s dětmi do Lhenic, kde měli přespát. Tam na ně v centru Elite čekal záchranářský instruktor Jaroslav Duchoň, který má více než 12 let zkušeností s poskytováním přednemocniční neodkladné péče v civilním i armádním prostředí. Ten se stal hlavním průvodcem dětí a předal jim část zkušeností, které si přivezl ze zahraničních misí v Afghánistánu a Mali.

„Že tu budeme spát, to bylo velký překvapení, šli jsme místo domů na autobus. A tady jsme měli takové menší přivítání, nástup a pak jsme se učili, jak přebrodit divokou řeku,“ usmíval se po nečekaném večeru a noci Antonín

ZÁCHRANA ŽIVOTA. Zde se děti učí zastavit tepenné krvácení pomocí improvizovaného vratidla. Člověk může vykrváct za dvě minuty. Za tak krátkou dobu záchranka nepřijede, je to na nás.

Vorel, který je pro akci zjevně nadšený. V dospělosti by se rád stal kardiologem. Zaskočit se ale nenechala ani menší děvčata. „Nezlobila jsem se, ale překvapení to bylo. Ale bála jsem se. Museli jsme cvičit a já nevěděla, kdy to skončí, a bála jsem se, že budeme muset cvičit hodně dlouho,“ popsala Doriana Anna Šulistová, co prožívala.

Na týdenní příměstský tábor zdravotně sociální fakulty se mohly děti přihlásit letos poprvé. „Většinu času příměstského tábora jsme strávili v Budějovicích. Děti si s našimi pedagogy postupně prošli všechny naše obory,“ uvedla koordinátorka Dětské univerzity Radka Šulistová. V pondělí začali trénováním první pomoci, v úterý záchrana miminka a odpoledne péče o jídelníček seniorů. A ve středu dostal tábor bojovnější ráz. Večer přinesl výpravu do neznáma a ve čtvrtek si družstva prověřila své záchranářské dovednosti v terénu. „Sebeobrana je pro zdravotníky důležitá i u nás. Často se setkají s opilým nebo jinak agresivním pacientem,“ vysvětlila Radka Šulistová, proč děti strávily celý den s instruktorem sebeobranou a bojového umění Krav Maga Jindřichem Petříkem. „Tady ve Lhenicích měly děti trochu problém s vojenským

režimem, se kterým se tu setkaly. Musí tu dělat kliky za trest, když šlapou po trávě nebo když se baví, když mluví instruktor. Nakonec to zvládly a všechny děti vydržely přes noc, i když to byla taková bojovka,“ dodala koordinátorka.

Instruktor z oddílu Krav Maga Petr Kabourek se ve středu postaral o procvičení sebeobranu i první pomoci a připravenost dětí chválil. „Jak ve zdravotně, tak v sebeobraně mají děti přehled a vědí, jak postupovat. Měly přípravu od Jindřicha Petříka a s ním si, myslím, užily své. Tady ve Lhenicích pak už stačilo doladit vojenské pořadové cvičení, které ještě neznaly.“

ZMĚNA. O den dříve, kdy děti do Lhenic přijely, prý takhle srovnané boty nebyly. Rychle se naučily dát si na boty pozor.

MALÝ BOJOVNÍK. „Skvělé a příště nezavírej tolik oči,“ říká lektor Petr Kabourek, když prověřuje, jak děti přijely připravené. Sebeobranu se učily o den dříve v Českých Budějovicích. 4x Foto: Deník/Radka Doležalová

PŘIPRAVENOST. „Sebeobrana je fajn, nebojíme se. Nejvíc nás baví hra na býka. Při ní všichni skočíme na instruktora a přepereme ho,“ shodují se